

اقتصاد سبز

مفهوم اقتصاد سبز چندین سال است که در محافل عملی، اقتصادی و سیاسی دنیا معرفی شده و مورد بحث قرار گرفته است. از سال ۱۳۸۹ تاکنون سه موضوع اقتصاد سبز، حاکمیت بین المللی محیط زیست و تنوع زیستی در دستور کار برنامه محیط زیست سازمان ملل قرار گرفته است.

اقتصاد سبز آن گونه‌ای از اقتصاد است که می‌تواند کیفیت بالاتری از زندگی را در چارچوب محدودیت‌های زیست بوم سیاره زمین در اختیار همگان قرار دهد. چنین اقتصادی می‌تواند از یک سو رفاه و سلامتی را در جامعه انسانی ارتقاء دهد و از سوی دیگر خطرات زیست محیطی را کاهش دهد. اقتصاد سبز یعنی کاهش کلیه خطرات زیست محیطی و تولید فرآورده‌های سبز (محصولات سازگار با طبیعت) در روند زندگی انسانها که نتیجه آن منجر به سلامت و سرزندگی اجتماعی شهروندان در جوامع گوناگون می‌گردد.

یکی از راههای دستیابی و تحقق توسعه پایدار گرایش به سوی اقتصاد سبز است. گذار از اقتصاد فسیلی به سوی اقتصاد سبز مستلزم تمهید شرایط و زیر ساخت‌ها و بازنگری سیاست‌ها در سطوح ملی و بین المللی است. در این راستا باید تلاش شود تا یک همگرایی و همسویی عملگرا میان دستگاه‌های متولی برنامه ریزی توسعه اقتصادی و دستگاه‌های متولی برنامه ریزی محیط زیست و اقلیم صورت پذیرد. توسعه اقتصاد سبز بیش از هر زمان دیگر در عصر کنونی که شاهد بحران‌های جهانی هستیم و آسیب‌های ناشی از مصرف بی‌رویه انرژی‌های تجدید ناپذیر سلامت انسانها را به مخاطره انداخته است؛ ملموس تر است و می‌باید الزامات توسعه آن فراهم شود.

سیاستگذاری، برنامه ریزی و سرمایه گذاری دولت‌ها در راستای تقویت فنآوری‌های مبتنی بر انرژی‌های تجدید پذیر، تولید محصولات سبز و آموزش نیروی انسانی دانش محور از جمله الزامات اصلی برای توسعه اقتصاد سبز و پایدار است که می‌باید مورد توجه مسئولین و متولیان توسعه همه جانبه کشور قرار گیرد.

علی اکبر موسوی موحدی

سردبیر